

Εφητάτα

Osbert Road

Blundellsands

near Liverpool

4/10/99

Αγαπῆτέ' μου Κύριε Χρυσοβασιλῆ,

ἔς ἔγραψα δύο δόμα

βιασκαί τις προάλλες. Κατόπιν

ἔλαβα τὴν ἐπιχειράκι σας καὶ

τὸ διαβάσα με' μεγάλη προσοχή,

μυροῦ καὶ σὺ μεγάλῃ, ἐπειδὴ

εἶναι καὶ αὐτὸ θεοαυρόν ἀπὸ

παρακάμεινα πετραῖδια, ἀνυρί-

στα τὰ πύργα, καθὶ καὶ δε

καθὶ εἶναι ἀνυρίστον οὐκ ἔστιν

μεγ. Ἄν. ἔλαβε τὸν τίτλον

καὶ εἶπε ἀπὸ τὴν ἔργατα

τέτοια κυριανὰ ἐγγράμια, διὰ

μέριον ἢ τοῦτον σας ἀπὸ, καὶ

ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν γῆμα σας!

Εφητάτα

3η

Lppl 16-2-99

Αγαπητέ μου Κύριε Χρηστοβασίλη

Το χαριτωμένο σας γράμμα το διάβασα με πολλή ευχαρίστηση. Χάρηκα διαβάζοντας και τα ελληνικώτατα και ποιητικώτατα Χριστουγεννιάτικα σας τραγούδια και σας συγχαίρω που ερμηνεύετε την ψυχή της ρωμιοσύνης μ' αυτά τα έργα κι' όχι τις παγωμένες ψυχές αυτών εδώ απάνω των ξένων, που μερικοί μας τόχουν καμάρι τους να τους αντιλαλούν, σάματις είνε τέχνη κι' αυτό.

Ενόσω ερμηνεύετε την καρδιάν και το νου της μάννας σας, της αδερφής σας και των πατριωτών σας, να μη δρώνη ταυτί σας για όσα σας λένουν.

Διάβασα με προσοχή και την κρίση του Κου Χατζιδάκι. πρώτη φορά δε είνε που παρατήρησα και θαύμασα το διαπεραστικό του το νου, και την κρίση του. Από ανθρώπους που ξέρουν ποτέ μη φοβάσθε. να φοβάσθε από κείνους που μισοξέρουν.

Χαίρω πολύ που δουλεύετε με τον «Ελληνισμό». Τι να σας πω, εγώ θα προτιμούσα να υπήρχε ένα Σωματείο «Αντιξενισμός» τόσο φοβερή είνε η λέπτρα που μας κόλλησε με καθετί

.....

4η

Ephtalon
Osbert Road
Blundellsands
near Liverpool
4/10/99

Αγαπητέ μου Κύριε Χρηστοβασίλη,

Σας έγραψα δυο λόγια βωιαστικά τις προάλλες. Κατόπι έλαβα το βιβλιαράκι σας και το διάβασα με μεγάλη προσοχή, μπορώ να πω μελέτη, επειδή είνε κι' αυτό θησαυρός από παραχωμένα πετράδια, αγνώριστα τα πιώτερα, καθώς κάθε καλό είνε αγνώριστο στον τόπο μας. Αν είχατε την τύχη να είστε άγγλος κι' εγράφατε τέτοια χωριανά εγγλέζικα, θα γέμιζε η τσέπη σας λίρα κι' ο κόσμος από τη φήμη σας! Μου άρεσε προπάντων το πρώτο και το πέμπτο. δηλ. η «ανίκητη ελπίδα» και «τόνειρο του ξένου».

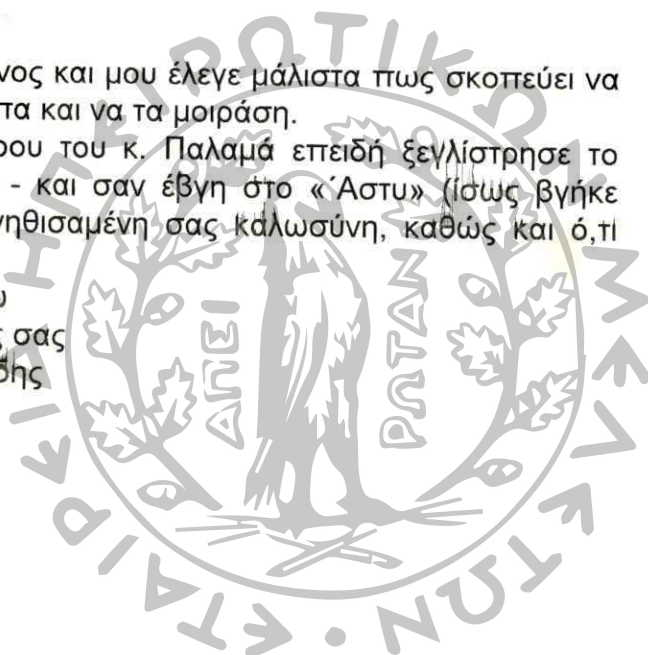
Ίσως ακόμα λίγο σκάλισμα, και κάποια «φειδώ» στες λέξεις και φράσεις που κάποτες έρχονται παραπολλές, (π.χ: «οχιά πικρή, ή κακή μονομερίδα» - κατά τη γνώμη μου έσωνε η μια παρομοίωση) ίσως θα τόκαμναν ακόμα πιο καλλιτεχνικό το έργο σας, κι' όπως είνε όμως είνε πολύτιμο για τη φυσικάδα και για τον πλούτο του.

Ελπίζω γλήγορα νάχουμε κι' άλλα σας.

Ο Κος Πάλλης είνε κι' αυτός καταυχαριστημένος και μου έλεγε μάλιστα πως σκοπεύει να γράψη ενός φίλου του να αγοράση μιας λίρας αντίτυπα και να τα μοιράση.

Έγραψα δυο λόγια ως απάντηση του άρθρου του κ. Παλαμά επειδή ξεγλίστρησε το ζήτημά μου εκείνο έξω από τα όρια που τούβαλα - και σαν έβγη στο «Άστυ» (ίσως βγήκε κιόλας) μου στέλνετε πάλι ένα αντίτυπο με τή συνηθισμένη σας κάλωσύνη, καθώς και ό,τι απάντηση βγη. Ευχαριστώ.

Σας χαιρετώ
Πάντα δικός σας
ΚΚ Μιχαηλίδης

Handwritten text in German, likely a letter or document. The text is written in a cursive script and appears to be a formal or official communication. The first line reads: "Hochwirdiger Herr Herr. Nach dem ich".

Handwritten text in German, continuing the letter or document. The text is written in a cursive script and appears to be a formal or official communication. The first line reads: "Hochwirdiger Herr Herr. Nach dem ich".

Handwritten text in German, likely a signature or closing. The text is written in a cursive script and appears to be a formal or official communication. The first line reads: "Hochwirdiger Herr Herr. Nach dem ich".

Σω. Ζωμνας	3.
B. Κροταλιν	1.
B. Τροπικης	1
P. Μουσιφιδης	1
Σω. Παριχας	1
Αντ. Βραχονομος	1.
	8

γυαλιού της βεράντας. Τό άλλο μου δράμα «Αρήςγιανος»⁽⁹⁴⁾ σταμάτησε στη δεύτερη του πράξη. Τάλλο «τούς 19 αιώνας» δεν ετόλμησα νάν τάρχω. Κι ο καιρός περνάει κ'έγω από μέρα σέ μέρα γίνομαι πιό αδύνατος πιό ώχρος πιό άναιμος, ως πού νά καταντήσω ό προτελευταίος τών ανθρωπών. Καί μ' όλα αυτά, ώίμένα, τήν άγαπάω τή Ζωή καί τήν Τέχνη, ίσως γιατί μέ περιφρονάνε τόσο κ' οί δυό μου αύτες έρωμένες! Όπως σούγραφα, τόν Ιούλιο θά κατεβώ, όπως φαίνεται. «Ωστε γιά τή «Τζούλια» θά είμαι αύτόθι όταν θά δημοσιεύεται άκόμα. Δέν φρονώ πώς δέν πρέπει νά δημοσιεύει ό πρόλογος. Είναι από τούς καλότερους άδηγούς γιά τούς débutants, κ' ο σκοπός μου ε'κινώτερος αύτός είναι, νά δώσωμε στους νέους δρόμο στή σκέψη του νέου καί του υγιέστερου. Άπ' ό,τι βλέπω, ή αλήθεια είναι πώς ή ύλη γιά ένα περιοδικό περσεύει κι αύτό — θυμάσαι; είταν πού δέν πίστευα τότες. Άλλά δέν φαντάζομαι πάλε τότες ρωμάντζο σάν του Θεοτόκη καί κριτικές σάν του Παλαμά καί ίσως, γερμανικά γράμματα καί άλλες άηδίες από μένα τόν ίδιο. Όπωςδήςποτε ή υπόσταση τής Τέχνης είναι γεγονός καί του γεγονότος αύτουνού έσύ εγώ ο δ δημιουργός. Καί όφείλει τό γεγονός αύτό νά στηριχτεί. Έτσι τό φρονώ καί τό εύχομαι. Γράψε μου πόσα ζημιώνεσαι κάθε φύλλο, γιατί δέν πιστεύω νά κατάρτωσης ίσοζύγιο. Κι άπέναντι τής όλικής σου θυσίας αύτής δέν τό βρισκω σωστό νά μη συμμεριστώ τά έξοδα του βιβλίου τής «Τζούλιας». Δέν είναι δυνατό νά πάνε 7 φύλλα. Τό πρωτότυπο είναι 4 1/2, ή Γερμανική μετάφραση σέ πυκνό 16ον, 4 πώς ή Έλληνική θά γίνει 7. Τό χαρτί τής Τέχνης είναι πολύ καλό καί φρονώ πώς δέν υπάρχει ανάγκη νά βγάλουμε διπλή έγδοσιν καί σέ καλότερο, άφού τό έργο είναι μετάφραση. Όταν θά κατεβώ θά τυπώσω καί τό «Στά σύγγεφα» θά πάει βία 3 τυπογραφικά φύλλα. Ωστε θά βγάλω κέφτος βιβλίο. Δέν τό πιστεύω ως τά προχτές. Κώτσο, αλήθεια δέν τό πιστεύω! Κ' είναι, Σειρήνα τό βιβλίο!...

Δέ μου γράφεις, αλήθεια ο Στελλάκης⁽⁹⁵⁾ έγγεινε βουλευτής; Κι ο Ζητουναίτης ήρθε μέ πλεξιίδες; Κι ο Μαρτζώκης τί έγγεινε; Καί τί άλλο... ά, ο Γιάννος δέν πάει πιό κάθε μέρα μέ τόν Κανελλόπουλο⁽⁹⁶⁾ γιά νά φαίνεται ντιστεγκές;

Σέ φιλώ
ο Γιάννης

(94) Βλ. περιοδικό «Διώνυσος» (σελ. 255-264): «Ο Αρήςγιανος (Απόσπασμα μιάς δοκιμής).
(95) Σ. Στελλάκης, ο άνώτερος δικαστικός.
(96) Λεων. Κανελλόπουλος, από τήν Πάτρα, διπλωματικός υπάλληλος. Έγγραφε καί κάποια διηγήματα.

Ανέκδοτα γράμματα

... από τούς δικούς μας... Πέφτω πάντα. Ιόνον ο Σολωμός μου τώδωκε. Ο Παλαμάς ανήκει στή χωρεία τών μεγάλων αντιγράφων καί τών μικρότατων δημιουργών. Άν σου είπα πώς πεiràξεσαι στό άλλο μου γράμμα, είχα στό νού μου ό,τι μου γράφεις. Ναί, ό,τι δηλαδή τό δασκαλόσου στήν ποίηση δέν κάμνω καλά νά τόν άγκίζω. Άλλά, Κώτσο, πρόσεξε σ' ό,τι λέω καί προάτων σ' ό,τι αίστάνεσαι. Τά «Ειδύλια»⁽⁹⁷⁾ σου δέν μου 'δωκαν τήν ιδέα πώς ίσως κολημένος σάν στρεΐδι πουμενά. Ονειροπολώ τό ξεβγαλμά σου έλευθερότερο, τό πέταμά σου όρμητικότερο. Κι άναγαλλιάζω. Άπ' όλα τά βιβλία πού βγήκαν τελευταία στό δικό σου καί του Μαρκορά θά σταματήσει ο ψυχρός τριτής. Τό ένα δείχνει τή Τάση του νά περικλείει σέ στενότερο χώρο τίσ άπλωμένες μυρουδιές, καί τάλλο τό ήρεμο χύσιμο εύρύτερο χώρο μυρουδιών άδυνατώτερον. Όσα κι' άν πούμε ο Μαρκοράς παραινεί ή προσωπικότητα, ποτές Σολωμός άλλά όχι καί Παλαμάς. Γιατί, δέν μιλώ πιά γιά τά δόγματα του Παλαμά, τή pastiche τελειοποιημένη από τά σπέρματα του Ροΐδη του πρώτου φουσητή τής καλλιτεχνικής άρώστειας στή σάπια φιλολογία, άλλά καί γιά τό παραγωγικό του μέτρο... Άλλά συμπάσθαι μέ δέν είναι καιρός νά κάμει κανείς τήν ανάλυσιν, κι ούτε μέ τή «Τέχνη» θάν τό κάμω, άν τό κάμω, γιατί κράτησε αξίωμά σου, Κώτσο, πώς περιοδικό πού έβγήκε σέ άγώνα, μόνο μιά θέληση πρέπει νάχει. Μη μου ξαναγράψεις

15

(Επιστολή)

Adalbert Str. 36
München
6-5-99.

Κώτσο, μέ τή γνωστή σου χαρά μου έλβα καί τό σημερινό σου γράμμα καί νά σου πώ κάτι πού μου ήρθε στό νού άπάνου, τό χαμένο σου γράμμα. Υποθέτω πώς τό κράτησε ή Μπέτη ένα κορίτσι τέλε πάντων πού ζηλεύει νά βλέπει τήν άνυμνησία μου γιά τά γράμματά σου. Μ' ακοιρό κατάλαβε τό φάκελλό πού έχει ή φίρμα τής «Τέχνης» καί δέν ξέρει τί είναι, άλλά υποψιάζεται πώς είναι από τή Γερβωνιαστική μου, γιατί έτσι τής είπα πώς είμαι άρεβωνιασμένος στήν Έλλά, γιά νά μη μου ζητήσει υποχρεώσεις. Καί είχα υποψιαστεί από τότες καί γιά αύτό τό τέρεσα τό γραμματοκομιστή μονάχος μου στά τρία τελευταία ταχυδρομεία καί νά νά εκεί δά κρατάει τό γράμμα σου άμείν καί τό φάκελλό σου καί μου λέει είσαι λοιπόν πολύ πολύ εύτυχής; Παρνό θά διακόψω, νάν τή φιλήσω λίγο, μου τό πιτρείεις;...

... Άχ! Πάει αύτή τήν κατάφερα, φύγει, κ' έχει τόσο γλυκά φίλια. Ά! Κι κείνη ή Λουΐζα Άλντερς πού τής άφιέρω τό Γερμανικό μου γράμμα; (98) Πώς θα ήσχω τό συνάρπασμα, όταν μου τραγουδούσε τό «στή μακρισμένη άγάπη» του Μπαβεν; Η φωνή τής είναι άηδής καί τό στεύει πώς θάν τή δοξάσει. Είναι μαθήτριά τής Άκαδημίας άκόμα καί τό λένε ή πώς έχει σπάνια φωνή. Ω! Καί τά φίλα τής, ώ δέλα τής!... Δέ σου λέω άλλα, αύτά γιατί ήρθε λόγος, καί συλλογισμός, λοιπόν στήν «Αθήνα»; Η καλήτερα σέ αλογίζομαι έγώ κρεβατωμένο [παράλειπται τέσσερες λέξεις]. Σπυεύω νά σου λείσω τό γράμμα, γιατί επιθύμησα π' γούδι καί φιλή... Συμπάθα μέ Κώτσο.

... Τόν ένδοξασμό μου γιά τά δόγματα. Είταν υπερβολική έκδήλωσιν ένός καί πού έλειπε από τάλλα. Ποτές βέβαια θά πίστεψω πώς ο Έπαχτίτης μου είπα δπως ποιάς νά πώ; ο Μπυόρσον ή Τουργκένιεφ. Μά αν δέν άδράχνω καί λιγοστήμωριο τότες τί θά μου έμεινε νά σου τέγω; Συλλογίζομαι πολλές φορές, αν δοκίμασα πραγματικές συγκινήσεις μέ δικό

λης καί καθένας πέρνει τό δικαίωμα νά προτείνει, ό,τι προτείνει, προπάντων δταν αύτός έκάμε καί 10 συντρομητές. Νά σου έλεγα τώρα πώς τή «Μάρθα»⁽⁹⁹⁾ πού δέν τόλμησα νά σου τήν άφήσω καί κατόπιν νά σου τή στείλω, τήν έστειλα γιά πείραμα στόν Παλαμά, τί θά έλεγε; Καί σκέφτηκα άληθινά σάν τόν Ξενοπούλο τότες: «δημοσιεύονται άλλα χειρότερα, μένα παραπάνου ή παρακάτω τί θά πει;» κι ή διαφόρησιν αν θά δημοσιεύονταν. Κώτσο, ο Παλαμάς δέν καταλαβαίνει, αν καταλαβαίνει καί λίγο δέν θά έδίσταζε νά κηρύξει καί τό Ζητουναίτη καί τό Χριστοβασιλή. Είναι κατώτεροι του Παπαντωνίου, ο Παλαμάς έχει μόνο στόμφο στήν κριτική του φράση, όπως καί στήν ποιητική, ο Παλαμάς θαμψώνεται, ο Παλαμάς πού εύρηκε τή «Εύτυχία» καί δέν αίσθάνθηκε τό βάρος του Ύδραϊκού χειρογράφου, όταν έγραψε καί δημοσίεψε τό «Κήρυγμα τών Ύδραϊών»⁽¹⁰⁰⁾, ο Παλαμάς πού θέλοντας νά κλάψει σά πατέρα θαρρεί πώς βλέπει — πού τάχα — τόν Κάντ — δέν είταν [λέξη δυσαναγνώστη] ο Νίτσε άκόμα — καί ψυχολογεί τόσο άλαφρά σέ μιά ψυχή σά του Άλκαίου ή του Άρχιλόχου⁽¹⁰¹⁾, ο Παλαμάς είναι ένα δηλητήριο στή νέα τάση, προπάντων γιατί έχει κύρος.

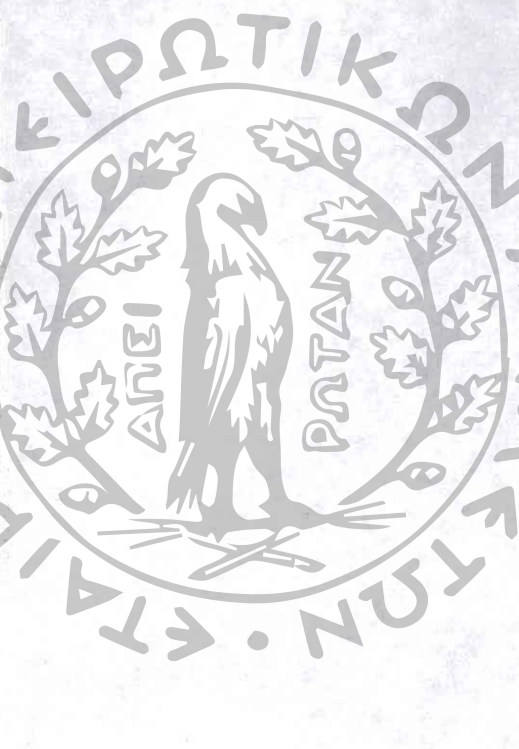
Μου μιλείς γιά δράση δική μου στήν «Τέχνη». Δέν έκάμα τίποτις. Όσοι γελάνε μέ τό δικίο τους. Έπρεπε νά κλάψουν κι αύτό όνειροπολούσα κι αύτό έπρεπε. Άλλά από δώ, τά βλέπω άλλως τά πράγματα καί δέν τολμώ νά τά πώ, γιατί — πάλε τά ίδια — ή «Τέχνη» δέν αντιπροσωπεύει τό δικό μου πνεύμα καί τή δική μου ιδέα. Ίσως κι αύτό πού έσπρωξα λίγο τό Γερμανισμό κοντά στό Γαλλισμό, ίσως κι αύτό νά είναι πολύ άπέναντί σου. Κι αίστάνομαι πώς είταν παραχώρησιν εξαιρετικής άγάπης, γιά τήν όποian δέν εύχαριστώ. Καί σέυχριστώ, γιατί θέλω νά αίστανθώ πώς ο σπόρος μου κάπου θά έπεσε. Καί όταν ένας λαός δέν έχει έπαρκή έθνικά ιδανικά καί άριμεί από ξένα, όφείλει σάν τήν μέλισσα νά άπλώνει σέ λογιάν λογιών λουλούδια καί νά μυζά. Μέσα από τήν ποικιλία γεννιέται συνθετώτερη ή σκέψη καί ξεβγαίνει ανδρικότερη. Δυστυχώς σέ κανένα μας δέν έγεννήθη σοβαρά ή ιδέα τής άμφιβολίας. Πάμε

σκοποπούλου «Τά διηγήματα του δειλινού», σελ. 125-126). Για «Τό όνειρο του Γιαννίρη» του Ψυχάρη ο Κ. Παλαμάς έγραψε Ιδιαίτερη πρωτοσέλιδη μελέτη στήν «Τέχνη» μέ τόν τίτλο: «Τό μυθιστόρημα τής Έλληνικής ψυχής» (σελ. 49-54).
(99) Βλ. «Τέχνη», σελ. 58: «Τό πέραςμα τής Μάρθας», ποίημα σ' έλεύθερο στίχο, γραμμένο σά 1897.
(100) Βλ. «Τά μάτια τής ψυχής μου», έκδ. β', σελ. 124.
(101) Έννοεί ίδίως, καθώς νομίζω, τή «Νέαν ώδή του παλαίου Άλκαίου», άφιερωμένη στόν Άριστομένη Προβελέγγιο, πρωτοδημοσιευμένη στήν «Τέχνη», σελ. 73-74 (πρωτοσέλιδη) καί ξαναδημοσιευμένη στήν «Ασάλευτη ζωή».

(97) Βλ. «Τέχνη», σελ. 191: «Γερμανικά γράμματα μέ τήν άφιέρωσιν: Frauelein L... Οί πρώτες γράμμες είναι οί άκόλουθες: «Νά σου βάλω τήν παλάδα σου, γλυκύτατη Τευτονίδα, στό πρόσπομό. Άφες με. Κι άποχαιρέσέ με από τώρα, γιατί ή θύατον έγγεινε όνειρο ό,τι από τό στόμα σου έλκεν, ό,τι τά δαχτυλά σου άγγίζουν».
(98) Του Γιάννου Έπαχτίτη (Γιάννη Βλαχογιάννη Σόδομα (παρυσόβη). Δημοσιεύτηκε στήν «Τέχνη» (σελ. 54-58 καί 80-86).

... είσαι άπλός διαχειριστής. Έγώ ποτές δέν σέ πήρα έτσι καί στή στιγμή πού θά σέ περνα θά έπαυα νά σέχτικώσασ. Η μιά αύτή θέληση, άδιάφορο αν είναι ή σωστή, είναι βέβαια ή του διευθυντή κ' οί συνεργάτες πού θά είχαν άντίθετη γνώμη, δέν έπρεπε νά έχουν θέση. Η έλευθερία τής γνώμης δέν είναι αξίωμα πού θά τό σεβαστώ, ή συζήτηση ποτές δέν όφείλει νά γίνεται στίς στήλες του ίδιου περιοδικού. Ο πόλεμος θέλει άρματα καί προπαντός ταμπού. Ίσως έτσι μέ λανθάνουσιν intuition ο Μαμπίλης νά διάγινωσκε πώς ή τέχνη προωπικές θά έκπληρούσε χάρες καί προβάει μέ αξιώσεις, πού δέν τίς πίστευα. Άλλά, όταν δημοσιεύονται κριτικές 10 μέ τή κενυρωμένη υπογραφή καί άνακυρήτουν 10 άριστουργήματα, από τίς Μοσκίες ως τά διηγήματα του δειλινού διά τό όνειρου του Γιαννίρη⁽¹⁰²⁾, βέβαια κι ο Μαμπί-

(99) Πέτρου Βασιλικού (Κ. Χατζόπουλου): «Τά είδή καί τά είδύλια», ποήματα δημοσιευμένα σά 1895 στή σειρά τών έκδόσεων τής «Τέχνης».
(100) Έννοεί τίς βιβλιοκρισίες του Κ. Παλαμά, αν δημοσιεύτηκε στήν «Τέχνη». Ίσως τόν καιρό πού έγραψε τό γράμμα αύτό. (Κ. Πασαγιάν «Μοσκίες» — Γιάννη Καμπύση «Τό δαχτυλίδι τής μάνας» — Παύλου Νιρβάνα «Από τήν Ζωήν καί τήν Φύσιν», σελ. 19-20. Μ. Μαλακάση «Συντρίματα» — Ν. Έπι-

21

[Επιστολή]

Μόναχο 8/7/99

Κώστα, συμπάθη μου το παλιόχαρτο πού σου γράφω, μα δέν έχω άλλο πρόχειρο κι αν δέν σου γράψω τώρα αμέσως καλή Δευτέρα πιά πού κύριος οίδε πότες θαν τ' λάβαινες το γράμμα μου. Καί πρέπει νάν το λάβεις όσο το γληγορότερο, γιατί μου φαίνεται πώς είναι το τελευταίο μου πού θά μου απαντήσεις.

Λοιπόν σου γράφω πώς απ'όλο το γράμμα σου, δτι μου κάνει μεγαλύτερη εντύπωση πού λές πώς μόλις έρθω έγω θά φύγεις. Κι αν είναι νά γίνει έπρεπε νά μη μου τ' γράψεις. Αιστάνομαι βέβαια όλο τόν πόθο σου και τόν ένθουσιασμό σου για τόν δέω από την Έλλάδα κόσμο, για τόν νέο πού θέλεις και ζητάς, μα πώς νά σου πώ... τίποτις τώρα, θάν τά πούμε με τ' στόμα, όλα θάν τά πούμε και πούδες ξέρει; ίσως σέ κανά 2-3 χρόνια ξανακάμουμε μαζί για μερικούς μήνες τ' ταξίδι της Γερμανίας. Τώρα και συμπάθη με, θέλω νά ευχηθώ νά μ'ην εύρεις τ' δάνειο πού ζητάς... ω βέβαια νά μ'ην τ' εύρεις και νά μείνεις αυτό τοιούχα στο τόν πρώτο καιρό πού έγω σαστισμένος θά ζητάω τή συντροφιά πού μου χρειάζεται.

Μή θέλοντας νάφαισε τα πειράγματά σου μου γράφεις Τι έγραφα τού Πασαγιάννη. "Αχ! Δέν πιστεύεις πώς είμαι καλός νά μη κατέβω ποτές στο Σύνταγμα από τ' σπίτι μου με τόν κίνδυνο νά κολήσω στή παρέα πού μου γράφεις; Και πώς πέρνεις πάντα και θυμάσαι δτι λείπει κανείς έστω και τού βρόντου. Πότες έμειλα με τή πεποίθηση πού ήθελα στή "Αθήνα, όπου πάντα ή αντίδραση μιλούσε; Κι αν σούπα ποτές για ζούλεια ή φτόνο στο Γρυπάρη ή στο Πορφύρα (ή και στο Συμηριώτη, ¹²⁹) μιά φορά) απότομα δέν στο είπα, και βλέπω πώς δέν σου έμεινε στο νοού από τή κουβέντα παρά τ' τέτιο τ' πώς ήρθε, είτα από αντίδραση είτα ως πείραγμα τ'ό χέχασες πιά! Μα δέν πειράζει. Γι δτι είπα μπορώ νάν τ' άρνηθώ γι δτι έγραφα αν μετανιώνω είναι ένα γράμμα μου στή "Εστία για τ' Γρυπάρη. Μα κι αν τ'όκαμα τότες παιδι κι ανίδεο, πάλι από αντίδραση τ'ό περισσότερο τ'όκαμα, κ' "Ελληνομαθημένος πίστευα τότες πώς μπορούσε κανείς νά γράφει δτι μόνο νά λέγει θάν τού έσυχωριόταν. Κι δτι θά είχε νά δείξει ή έποχή εκείνη χαρακτηριστικώτερο είναι, πώς ο διάττων τού Γρυπάρη πέρασε αμέσως, γιατί δέν είταν ατότερι κ' ή επίδραση πού έδωκε μετά τούς πρώτους ήλιγκους χάθηκε κι όλα από τ'ό Μαλακάση ή κ' έμένα αμέσως αίσταν-

(129) "Εννοεί τόν ποιητή κ. "Αγγελό Συμηριώτη.

του Γιάννη Καμπύση

θήκαμε πώς άλλος θά είταν ο δρόμος πού θά έπρεπε. "Εκείνη τή λουζιόν νά πώ ίσως πάλι ο Παλαμάς κι ο Χενόπουλος ⁽¹²⁷⁾ νάν τή σκόρπισαν και σ'α κατάβαθα τους ίσως μόνον αὐτῶν ἀκόμα ο Γρυπάρης νά κατέχει τήν ἴδια θέση. Για τ'ό "Χάρο" έγραφα τή εντύπωσή μου με πολύ ένθουσιασμό τού Πορφύρα τότες. Τι άλλο νά σου πώ τώρα. "Αν είταν νά σ'αντάμωνα σ'αυτούς Κορπούς πολύ θάν τ' εύκομουν. "Από δ'ω θά φύω στις 30-31 τού μηνός αλά νόβα, δηλαδή 18-19, ώστε σ'αυτούς Κορπούς θά είμαι 21-22. Λογάριας αν μπορέσι νά είσαι και σ'α, κ'εί τότες και γράφε τ'ό μου αμέσως κι ωρισμένως για νά βγάλω μιλλιέτιο μόνον ως εκεί και έτσι νά μείνωμε 2-3 ημέρες σ'αυτούς Κορπούς. Πάντα όμως θά είσαι στή "Αθήνα στις 24-25 ή όχι; Κόιταξε, καμμένει, κάμε τις δουλειές σου τώρα. Πίστεψε, πώς μεπληξή από τ'όρα ή μοναξιά της "Αθήνας, αν λείπει. "Εδ'ω πιά δέν κάνω τίποτες είμαι σάν παραλυμένος, νά διαβάσω δέν μπορώ ούτε νά γράφω. Τ'ό Τζούλιο τονέ βλέπω σπάνια. Και βρέχει διαρκώς από τ'ό Μάρτη, έξόν 18 ημέρες καλές, τ'ό Μάη. Εύτυχώς έρχεται κάθε μέρα ή Λόρη και με πέρνει και γυρίζουμε με γαλόντζες και όμπρέλλες και σ'α τήν έξοχή πάμε και στο ποτάμι και μόνο κάθε Τετάρτη Σαββάτο και Κυριακή πού μιά άλλη κόρη Ροδ'σα δέν έχει μάθημα σ'α Πανεπιστήμιο—σπουδάζει φιλοσοφία—σμίγουμε οί τρείς πότε στο δωμάτιο μου πότες στο δωμάτιο της ή σέ κανά Κέλλερ και λιμάρομε. Τέτια είναι ή ζωή μου τόν τελευταίο καιρό. Θέλεις και νέα; "Ο Ψυχάρης έγραψε τού Κρουμπάχερ και μένα 3 κόλες, όλο βλα-

ξάστερα. "Ακου αμέσως: "δέν επιτρέπεται λείει, νά λείει ο καθένας μας έναντίον τού άλλου τίποτις!... κ.τ.λ." φαντάζεσαι τι ήθοποιός είναι και τώρα μάλιστα πού γυρίζει και βάνει σ'αυτούς μαχαλάδες τού Παρίσιού λόγους για τ'ό Δράφους!!! "Ο "Εφταλιώτης, όπως είταν έπόμενο δέ μου ξανάγραψε κ'έστειλε τα γράμματά μου σ'αυτ'Ψυχάρη. Τι ώραία! αλήθεια! Θά σου τ'α διαβάσω αὐτά όλα στή "Αθήνα και θά σκεφτοῦμε πολλά για τή θέση τ'ών ζητημάτων πού άπάνου τις στέκονται κι όμως τόση επίδραση έχουνε στή κίνηση και σ'α τήν αλήθεια! Θέλεις κ'ένα άλλο. "Ενας "Ελληνας έστειλε τού Κρουμπάχερ τ'α ποιήματα μιάς Πίπιζας ⁽¹²⁸⁾ μένα γράμμα πώς είναι τ'α καλύτερα και πώς θά τ'ό ιδέει αὐτός και πρέπει νά γράφει μιά έκτενη κρίση και νάν τού στείλει τ'ό φύλλο!!! Δέ διαφέρει πολύ από μερικά παιχνίδια

(127) "Εται, με λατινικό Ξ (X) γράφει τ'όνομα τού Ξενόπουλου, από παραδρομή.
(128) Είναι ή κ. Μ. Πίπιζα, πού γέμισε, τόν περισσότερο καιρό, τ'α περιοδικά και τ'α ημερολόγια με τούς στίχους της.

'Ανέκδοτα γράμματα

του Ψυχάρη τού "Επισκοπόπουλου τού Χριστοβασιλή και κάπιο άλλο πού καλύτερα νά μ'ην τόν πούμε. Και τώρα σταματώ πιά. "Ε! Ξέχασα μούστειλε κι' ο Διτερικ γράμμα, μ'αὐτά κι' όλα τάλλα με τ'ό στόμα. Περιμένω πολύ γρήγορα γραμμα σου.

Σέ φιλω
ο Γιάννης

22

[Επιστολή]

29-10-99

δδός Οικονόμου 15

Κώστα,

"Από τ'ό χαρτί πού σου γράφω κι από κάτι τού συνόλου θά νιώσεις πώς είμαι και πώς γίνονται μερά με τήν ημέρα. Δέν σου γράφα αλήθεια! τι νά σου γράφα; Ούτε τή βαρυθυμιά μου μπορώ νά εκφράσω. Γιατί βέβαια αὐτή θά σου τήν έγραφα, άκομα κι αν ήθελε σέ βαρένω με ξένον πόνο. Δέν έρω τίποτις πιά κοιμάμαι σέ κάπιο βαρύτατο ύπνο, πού δέν τόν ποικίλουν ούτε δνειρα. Πώς έγεινε, δέν έρω. Δέν θέλω αλήθεια, νά έρμηνέψω ψυχολογικά τ'ό φαινόμενο, και τούτο είναι άκόμα σημάδι τής αδυναμίας μου. Με βαρύνει κ' ή πένα πού πιάνω και τ' είταν πού δέν σου γράφα; Και σ'ήμερα ή μητέρα μου με βιάζει εκείνη μούφερε τ'ό χαρτί και τ'ό φάκελλο και με παρακινεί δέκατη τοιούχα στο φ'όρα νά σου γράψω, έστω και δυό λόγια και νά σου πώ και τούς χαιρετισμούς της. "Ομως αλήθεια καρτερούσε απάντηση σ'ό δελτάριο σου για νά μου ξανάγραφες; Προτιμώ νά βρίσκεσαι σέ μιά κατάσταση σάν τή δική μου, παρά νά έβανες τέτιον όρον και τέτιο πείσμα. Και βέβαια δέν τ'ό πιστεύω, δέν τ'ό πιστεύω. Μάγαπας κάπως περισσότερο ή νά ξεσυνερίζεσαι αδυναμίες παραοιδικές μα τόσο εκνευριστικές. Τι άλλο νά σου πώ; Νά μου γράφεις ταχτικά ταχτικά; Είναι ανάγκη νά τ'ό πώ;

Σέ φιλω
ο Γιάννης

23

[Επιστολικό δελτάριο]

29-11-99

Κώστα μου,

"Από ένα γράμμα τού Σπήλιου Πασαγιάννη πού μόλις έλαβα, αιστάνομαι τή φοριχτή σημασία τού "μεγάλου πόνου" ο φτωχός Κώστας ⁽¹²⁹⁾ φαίνεται νά κινυνεύει. Φαντάσου τήν άξαφνιά τής είδησης και τ'ό αλφινίδιο κι αναπάντεχο συναίσθημα πού μου γεννήθηκε.

(129) "Ο Κώστας Πασαγιάννης, αδερφός τού Σπήλιου.

του Γιάννη Καμπύση

7/2 - 713

Τι άλλο νά σου γράψω. Bist du noch nicht von deiner Einsamkeit überdrüssig? Komme schneller. Glaube, dass du, wie ich, die Gesellschaft eines herzlichen Freundes brauchst. Ich erwarte dich früher als im Weihnachten. ⁽¹³⁰⁾

(με βιά)
ο Γιάννης

Κωσταντίνον Ι. Χατζόπουλον

δικηγόρον
εις 'Αγρίνιον

24

[Επιστολικό δελτάριο]

Athen 1-1-1900

Mein lieber Freund,

Herr Dr. Dieterich ist seit damals fort gegangen, aber ich weiss leider nicht, ob er nach Berlin oder anderswo gereist ist. Andreas hat deinen Brief schon bekommen.

Wenn du wirklich nach Deutschland gehen wirst, werde ich dich bitten, dass du hier niemals kommst, weil es mir Leid thun wird, dass ich dich nach meinem Traum zu reisen sehe. Was sage ich? Du sihst ja, dass ich Narr geworden bin!

Prosit-Neujahrhundert!

Dein

Jannis

[Στήν άριστερή άκρη κάτω, λοξά:]

Meine Mutter lässt dich grüssen ⁽¹³¹⁾.

Κύριον

Κωσταντίνον Χατζόπουλον

δικηγόρον
εις 'Αγρίνιον

25

[Επιστολικό δελτάριο]

"Αθήνα 7/20 τού Μάη 1900

"Αγαπητέ μου, Χτές έλαβα τ'ό δελτάριο σου και τ'ό γράμα τού Κάρλου και λυπή-

(130) "Δέν βαρέθηκες άκόμα τή μοναξιά σου; "Ελα γρηγορότερα. Πιστεύω, πώς σου χρειάζεται, καθώς και σέ με, ή συντροφιά ενός εγκάρδιου φίλου. Σέ περιμένω πριν από τ'α Χριστούγεννα".

(131) "Αγαπημένο μου φίλε, "Ο κ. Ντίτερικ έφυγε από τότε, μα, δυστυχώς, δέν ξέρω, αν ήγχε στο Βερολίνο ή άλλο. "Ο "Αντρέας έλαβε πιά τ'ό γράμα σου.

"Αν πρόκειται, πράγματι, νά π'ας στή Γερμανία, θά σέ παρακαλέσω νά μ'ην έρθεις καθόλου έδω, γιατί θά πονέσω, νά σέ βλέπω νά ταξιδεύεις για τ' "Ονειρό μου. Τι λέω; Τ'ό βλέπεις, τρελάθηκα. Εύτυχισμένο τόν καινούργιο αιώνα! [Στ'α 1900 εκλείνει, δέν άρχιζε ο αιώνας!]

Δικός σου

Γιάννης

Χαιρετίσματα από τή μητέρα μου.

Σε φιλω.
[Χωρίς υπογραφή]

Ἀδερφέ Κώτσο, ἔχω πολλές μέρες νά σοῦ γράψω πού ἴσως δέν ἔπρεπε. Εἶχα νά σεύχαριστήσω καί γιά τήν ἀποστολή τοῦ δέματος. Ὅμως πίστεψε πώς δέν μπορούσα, ὅχι ἀπό ἀμέλεια βέβαια. Καί καταλαβαίνω τή στενοχώρια μου όταν γράφω στή Ἑλλάδα. Εἶμαι καταραμένος ἄνθρωπος. Γιατί ἦρθα, ἀφοῦ θά ἔφεβγα μιά μέρα; Ἀιστάνομαι πικρό τόν πόνο τοῦ χωρισμοῦ. Ἐρχεται ἀπό τόρα ἡ νοσταλγία καί σολογιέμαι πώς θά ζήσω στή Ἑλλάδα. Ὡς πώς τὸ φοβοῦμαι πώς θά εἶμαι σάν ξένος! Κάτι μοῦ τὸ λέει ἀπό τόρα. Κέσῳ ἀκόμα, Κώτσο. Ναι! Ἰσως σέ πίκρανα μέ τὰ γράματά μου δέν καταλαβαίνω Ἀλλά κοντά σ' ὅσα μοῦ διδάσκει ἡ Γερμανία εἶναι κ' ἡ εἰλικρίνεια. Πώς νάν τὸ πῶ; Ἡ «Τέχνη» δέν μέ ικανοποιεῖ δέν μέ ικανοποιεῖ καθόλου. Δέν δείχνει τίποτις τὸ δημιουργικὸ πνιγμένη στή πολυλογία τοῦ ἀχρηστοῦ. Δημοσιέβει θέματα, πού μόνο ὡς χρονογραφήματα σέ συνηθισμένη ἐφημερίδα θάν τὰ ἀνέχομεν. Τὰ δηγήματα τοῦ Ἐπισκοποῦλου — μόλις διάβασα τὸ φίλημα τοῦ Ἀσσοῦρ⁽¹⁵⁷⁾ εἶναι νά σπάζει κανεῖς στὰ γέλοια· γιατί δέν ἔχεις τήν δύναμη νά μὴ τὰ δεχτεῖς; Πώς δημοσιέψες γράμα τοῦ πού σέ βρίζει; Ποιά εἶναι ἡ ἐξουσία πού τοῦ ἐπιτρέπει νά γράφει ἔτσι καί γιατί ἐσὺ φαινομενικὰ μονάχα πολέμας; Μὲ ποιὸν τάχει ἡ Τέχνη; Ὡς ἂν τάχει μέ τόν Πῶπ⁽¹⁵⁸⁾, καλὰ, καλὴ κι ἀξία. Ἀλλά ἂν τάχει μέ τὸ ψέμα, ἔ, τότες ἡ δύναμή της δέν εἶναι ἐπαρκής. Συμπάθα με καί πάλε συμπάθα με. Ξέρεις πόσο λίγα προσπαθῶ νά γράφω. Ἀν ἐχτείνουμεν σι' ἄλλα μου γράματα εἶταν ἐπίτηδες, πιστεύοντας καί γὰρ δέν ξέρω τί. Ἀλλά βέβαια δέν θάν τὸ κάμω πιά, βλέποντας καί τὸ ἀνωφελές, ἂν καί μὴ λογαριάζοντας τὴ δική μου τὴ κατάσταση μέ τὴ πολυλογία. Μοῦ λές γιά ποικιλία. Δέν τὴ νιώθω. τὴν ποικιλία, όταν βλέπω τὰ «Φίλο,

κίασε σπῖτι 80 δρ.» πρέπει νά εἴξερεις τὰ δωμάτια πὼς εἶνε ἐδῶ. Τὸ δικό μου (μέ τὴ θέρμανση μοῦ στοιχίζει 40 μάρκα, τὸ ἴδιο πάνου κάτω) δέν ἔχει ὅμοιο οὔτε στὴ μεγάλη Βρετανία ἐφτοῦ. Κι ὅμως εἶναι ἀπὸ τὰ φτηνότερα καί κατώτερα. Γιατί ὁ Γερμανός δέν δείχνεται ἀλλὰ ζεῖ! Κι ὁ δρόμος πού κάθεται ὁ Ντίτερικ στὸ Βερολίνο καί τὸ σπῖτι τοῦ δέν περιγράφονται. Τὰ εἶδα. ναι, Κώτσο τὰ εἶδα, όταν ἐπῆγαινα στὶς παγοδρομίες στὴ Σαρλότενμπουργ! Τοῦ ἔγραψα μέ τὸν Πασαγιάννη, γιατί τὸν ἐχτιμῶ πολύ. Ξέρει δτι ξέρεῖ κι ἄς εἶπε ἔτσι τοῦ Γιάννου. Δέν εἶναι δουλειὰ τοῦ οἱ χρωματισμοὶ τῆς Ἑλληνικῆς ποίησης, ἀλλὰ ἂν τὸ πάρει κι ἀφτὸ γιά δουλειὰ τοῦ νά εἶσαι βέβαιος, πὼς θά καταλάβει, ὅσο κανένας τι διαφέρει ὁ Χριστοβασιλῆς ἀπὸ τὸν Ἐπαχτίτη.

Τὰ λίγα πού σοῦ γράφω στὰ Γερμανικὰ γρ. δείχνουν τι ἐντύπωση μοῦ ἄφηκαν τὰ «Ἐλεγεία» σου. Ἐγραψα καί τοῦ Πασαγιάννη, πὼς μοῦ ἐφάνηκαν οἱ «Γρόλλιοι» τοῦ⁽¹⁵⁹⁾. Δέν ξέρω γιατί πιά. Ὁ Γρυπάρης

(158) «Γρόλλιοι καὶ Τρίτωνες» Κώστα Γ. Πασαγιάννη, σελ. «Τέχνης» 35-37, Δεκέμβριος 1898. Τὰ

(157) Τὸ Δεκέμβρι τοῦ 1893 τὸ «Ἄστυ» ρώτησε τοὺς λογίους τῆς ἐποχῆς: «Ποιὸς εἶναι ὁ καλύτερος ποιητὴς μας;» Οἱ γνώμες ἀρχίσαν νά δημοσιεύονται στὶς 18 τοῦ μηνὸς τούτου. Στὸ φύλλο τῆς 7.1.1899 δημοσιεύεται κ' ἡ γνώμη τοῦ Καμπύση ἀπὸ τὸ Μόναχο. Ὁ Καμπύσης δέχεται, πὼς πρῶτος ἔρχεται ὁ Παλαμάς!

(158) Τὸ φίλημα τοῦ Ἀσσοῦρ. (Ἀπὸ τὰς ἀσσυριακάς εἰκόνας), σελ. «Τέχνης» 63-64, Ἰανουάριος 1899.

(159) Ὁ κ. Γ. Πῶπ.

ψευδώνυμα» τοῦ Ξενόπουλου⁽¹⁶⁰⁾. Καί τὸ δῆγμα τοῦ Νιρβάνα⁽¹⁶¹⁾! Καί τί νά πῶ γιά τίς κριτικὰς τοῦ Παλαμά⁽¹⁶²⁾; Κράτησε μυστικὸ τὸ γράμα μου, σέ παρακαλῶ. Ἰσως καί δέν ἔπρεπε νά σοῦ τὸ γράψω. Ἀλλά εἶσαι ἀδερφός μου καί θά εἶσαι ὁ μόνος μου στὴ Ἑλλάδα.

Συλλογίζομαι πάλε τὴ Γερμανία· δτι εἶδα. Κλαίω, κλαίω, ἀπάνου πού ἀρχισα νά ζῶ! Ὡς θά κατέβω λοιπὸν ἀληθινά; Θάν τὴ στερηθῶ τὴ μεγάλη πατρίδα μου; Τὴ ζωή;....

Μοῦ γράφεις γιά τὸ Ντίτερικ· Δέν τολμῶ νάν τὸ πιστέψω. Ἀν εἶταν νά κοροῖδεφτεῖ ἄνθρωπος, ποῖος ἄλλος ἀπὸ μένα ἔδειξε καί δείχνει τὸ οἰχτρὸ φαινόμενο ἀνθρώπου ψωραλέου σὲ παράδεισο; Κι ὅμως κανεῖς δέν μέ κοροῖδεψε, κι ὅμως ὅλοι μάγκάλιασαν, ὅλοῦθε ὅπου κι ἂν πῆγα, ὅπου κι ἂν ἔστριψα.... Κι ὁ Ντίτερικ εἶταν ἄξιος πολὺ καλῆτερης ὑποδοχῆς. Ἀν ἐνοί-

(160) «Φιλολογικὰ ψευδώνυμα», σελ. «Τέχνης» 33-35, Δεκέμβριος 1898.

(161) «Ὁ θάνατος τῆς Κλάρας», διήγημα ἀφιερωμένο «Εἰς τὸν Γεώργιον Ροῖλόν» μέ τὸν πλαγιότιτλο «ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ θανάτου», σελ. «Τέχνης» 37-38, Δεκέμβριος 1898.

(162) Πιθανώτατα, δέν ἐννοεῖ ὠρισμένα κομμάτια.

O. S.

Monsieur
Christos (Christovassilis)
Homme de lettres

à Janina d'Epire

Grece

De St. Lebeigne
La Neuville Vault,
par Savignies

(1120)

La Neuville-Vault, ^{Paris}, le 10 Mars 1909

Cher et Généreux Ami,

Par vous m'arrive une des plus grandes joies de ma vie, et j'aurais peine à y croire, si votre cœur d'ami loyal ne m'en envoyait la nouvelle. au réveil d'une fâcheuse grippe, qui me force, tous ces jours-ci, de garder la chambre.

Par la réaction de l'âme sur le corps, voilà l'entière guérison obtenue d'un seul coup! En même temps, vous établissez entre nous une fraternité double, par la gratitude que je vous dois d'abord pour le titre qui va m'être conféré amical, et qui fait rejeter sur moi un peu du prestige de la patrie grecque, agrandie jusqu'à moi. Cela me touche plus profondément que je ne saurais dire, et c'est plus que je n'aurais jamais espéré; car mon amour pour la Grèce fait tout

spontané de l'esprit, et l'écart même de tout académisme conventionnel et je me suis attaché à elle, à ses grandeurs, et sa reconnaissance à proportion que je découvrirai en elle un peu plus de mon âme. Mais je suis si humble!

En acceptant la haute distinction qui m'est offerte, je compte sur vos forces pour la servir mieux, et s'il m'arrive de me tromper, vous savez bien que, sans l'intérêt d'une même cause, vos conseils me seraient toujours les plus précieux.

Je vous embrasse de tout mon cœur

Philéas Lebaigue

Je viens d'écrire une étude sur Homère et sur l'existence de sa personnalité qui met en lumière son rôle ethnique de la Grèce à l'époque Mycénienne. Je prépare également un travail grammatical sur la déclinaison et la conjugaison à grec moderne. Je vous enverrai prochainement un petit ouvrage que j'ai écrit, et d'après lequel je vous enverrai, si j'en ai l'occasion, le sujet de cette lettre, pour savoir si vous ne voudriez pas quelque notification officielle?

Merci encore tout affectueusement. Enverrez-vous?

P. L.

10 Επιστολές Phileas Lebecque ή Demetrius Asteriotis στον Χρηστοβασίλη

1ere

La Neeuvile-Vault! Oise le 10 Mars 1909

Cher et Genereux Ami

Par vous m' arrive une des plus grandes joies de ma vie, et j' aurais a y croire, a votre coeur d' ami loyal ne m' envoyait la nouvelle, au reveil d' une facheuse grippe, qui me force, tous ces jours-ci, de garder la chambre.

Par la reaction de l' ame sur le corps, voila l' entiere guerison d' un seul coup! En meme temps, vous etablissez entre nous une fraternite double, par la gratitude que je vous dois d' abord par le titre qui va m' etre confere ensuite et qui me fait rejaillir sur moi un peu du prestige de la patrie grecque, agrandie jusqu' a moi. Cela me tombe plus profondement que je ne sais dire, et c' est plus que je n' avais jamais espere; car mon amour pour la Grece fut tout spontane et d' origine, a l' evant meme de tout academisme conventionnel et je me suis attache a elle, a sa grandeur, a reuxinance a proportion que je decouvrais en elle un peu plus de mon ame. Mais je suis si humble!

En acceptant la haute distinction qui m' est offerte, je compte acquerir des forces pour la et s' il m' arrive de me tromper, vous savez bien que, dans l' interet d' une meme cause, vos conseils me seront toujours les plus precieux.

Je vous embrasse de tout mon coeur

Phileas Lebecque

je viens d' ecrire une etude sur Homere et sur de sa personnalite, quant a une colonnisation celtique de la Grece a l' epoque Mycenienne.

Je prepare un travail grammatical sur la Declinaison et la Conjugaison grec moderne

Je vous enverrai prochainement un petit ouvrage que j' ai , et il faut me faire des reproches si j' oublie.

En a l' objet de cette lettre, sans doute recevrai-je bientot quelque notification officielle?

Merci encore, tout affectueusement, Ecrivez-moi

P.L.

MERCURE DE FRANCE

26, RUE DE CONDÉ, 26

La Neuville-Vault par Savignac (Dise)
Paris, le 27 Avril 1841

Bien Cher Ami,

Vous avez dû recevoir mon envoi
contenant le roman de Balzac et La Nuit
Rouge. Pour le Roman de Ganelon et la
Bibliothèque, j'ai besoin d'aller à Paris et
de voir mon éditeur. Pardonnez-moi.

Vous me demandez quel conte de vous j'aimerais
traduire. Plusieurs m'avaient séduit; mais
aujourd'hui les Mille Nouvelles Nouvelles préparent
un numéro de Noël et veulent que j'y

présente des récits relatifs à la histoire.
Pourriez-vous m'indiquer de vous un conte de Noël
et me le faire parvenir? J'aimerais une
chose comme votre Conte de Klephes que je
conserverais précieusement. Avez-vous écrit un Noël
des Klephes ou des Berges de l'Isle?
En attendant, croyez à tout mon dévouement fidèle
et reconnaissant.

Thiers Lebesgue

Le
St. Sébastien
La Neuville-Vault
par Saingha. Din

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

CARTE POSTALE

Ce côté est exclusivement réservé à l'adresse

Monsieur C. Christovassili.

Journal "NEAI IDEAI"

19, Mahmoudieh 19

Galata.

Constantinople

Turquie

2eme

le 23-4-1911

Bien Cher Ami

Vous avez du recevoir mon envoi contenant le roman de Balzac et la Nuit Rouge. Pour le «Roman de Ganelon» et la «Grece Litteraire», j` ai besoin d` aller a Paris et de voir mon editeur. Pardonnez-moi.

Vous me demandez quel conte de vous j` aimerais traduire. Plusieurs m` avaient seduit; mais aujourd`hit «Les Milles Nouvelles - Nouvelles» preparent un numero de Noel, et veulent que je leur presente des recits relatifs a la Nativite. Pouvez-vous m` indiquer de vous un conte de Noel et me le faire parvenir? J` aimerais une chose comme votre «Paques des Klephtes» que je conserve pieusement. Avez-vous ecrit un «Noel des Klephtes» ou des Bergers du Dinde?

Ecrivez-moi et croyez a tout mon devouement fidele et reconnaissant.

Phileas Lebecque

Mon Cher Ami,

Une lettre de vous! Quelle joie
infanie! Au cours de cette glorieuse guerre
qui vient de libérer votre pays natal, à ma
toute l'Épire helas! J'ai bien des fois tournée
ma pensée vers vous. Mais n'ayant pas votre
adresse, je ne pouvais vous écrire. A la
revue "La Vie", j'ai publié, entre une étude
sur vous, deux autres, "Épire intellectuelle",
et "L'avenir de la Grèce", qui ont eu un
satisfaisant succès; mais je n'ai pas réussi à faire
paraître mon roman sur l'hellénisme: "Thalchori".
Ainsi je ne sais quand j'y pourrai publier un
choix de vos contes, malgré mon grand désir
partagé par M. Gahito. Peut-être pourrai-je
donner votre Noël des Kleftes dans une revue.
Je songe à une "Anthologie néo-grecque". Je voudrais
faire beaucoup. Si vous voyez des notes à ma
concernant sur la région que vous avez aimée
si l'Albanie, j'y pourrais faire un article utile.
J'aurais bien de vous retrouver à La Mill. Nouvelles.

All'indietro. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ <

De
St. Léonard
La Nouvelle-Écosse
par Baie Verte (Dix)

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

CARTE POSTALE

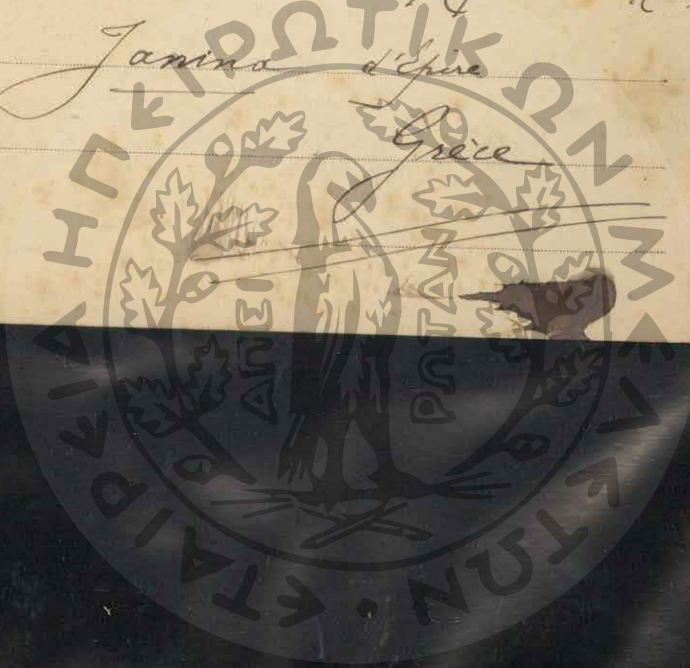
Ce côté est exclusivement réservé à l'adresse

M. Christos Christovasilis - Xenobasifus

Jamnia d'Épave

Grèce

3eme

le 31-12-1913

Mon Cher Ami

Une lettre de vous! Quelle joi infinie! Au cours de cette glorieuse guerre qui vient de liberer votre pays natal, sinon toute l' Epire, hélas! j' ai bien tourne ma pensee vers vous! Et n' ayant pas votre adresse, je ne pouvais pas vous ecrire. A la revue «La Vie», j' ai publie outre une etude sur vous, deux autres «L' Epire intellectuelle» et «L' Avenir de la Grece», qui ont eu du retentissement; mais je n' ai pas reussi a faire paraître mon roman sur l' HllenismeQ «Kalochori». Ainsi je ne sais quand je pourrai publier un choix de vos contes, malgre mon grand desir partage par M. Gahisto. Peut - etre pourrais-je donner votre «Noel des Klephtes» dans une revue. Je songe a une «Anthologie neo-grecque». Je voudrais faire beaucoup. Si vous avez des notes a me communiquer sur la region qu' on veut annexer a «l' Albanie», je pourrais faire un article utile. Je vais tacher de vous retrouver «Les Milles Nouvelles».

Mille souhaits fervants pour l' an qui va s' ouvrir, et gloire a l' Hellade immortelle. A bientôt plus longue lettre

Ολόκαρδα, Phileas Lebecque

MERCURE DE FRANCE

26, RUE DE CONDÉ, 26

Paris, le 29 Janvier 1914

Bien Cher Ami,

J'ai tenu à publier une fois de plus dans
la chronique que je viens de remettre au Mercur
de France contre ce qui vient d'être fait par
l'Europe à l'égard de l'Épire, j'ai cité votre nom.
Vous allez recevoir mes deux études parues à
La Vie L'Épire Intellectuelle et l'Avenir de la
Grèce. Je viens de vous les faire adresser. Il y
est aussi un article à vous concernant spécialement,
mais je n'ai pu retrouver le numéro; il a paru au
début de la guerre.

Merci de vos bons souvenirs, vous êtes
toujours obligé de me tenir au courant de votre
belle cause m'est particulièrement chère. J'ai mal
connu l'Anthologie d'Alexandrie dont vous me
parlez. Je vais la demander. J'aimerais pouvoir
mettre au jour ici un travail semblable et j'espère
y revenir un jour. Hélas! je suis débordé de travail.
Je vais à Paris, les jours-ci et m'occuperai d'un certain

Je vous en remercie de vos lettres, mais je n'ai pu y répondre complètement en cette occasion.
Je vous envoie les deux études et l'Anthologie d'Alexandrie. Je vous prie de m'en faire part.
Vos dévoués amis, J. B. S. & A. B. S.

De
Philadelphie
La Nouvelle-France
Par Saurquin. One,

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

CARTE POSTALE

Ce côté est exclusivement réservé à l'adresse

Monsieur Christos Christovassi

Janina

Province d'Epire

Grèce

4eme

le 29-1-14

Bien Cher Ami

J' ai tenu a protester une fois de plus dans la chronique que je viens de remettre au «Mercure de France», contre ce qui vient d' etre fait par l' Europe, a l' egard de l' Epire. J' ai cite votre nom. Vous allez recevoir mes deux etudes parues a «La Vie», «L' Epire Intellectuelle et l' Avenir de la Grece». Je viens de les vous faire adresser. Il y eut aussi un article a vous, consacre specialement, mais je n' ai pas pu retrouver le numero; il a paru au debut de la guerre.

Merci de vos bons renseignements; je vous serai toujours oblige de me tenir au courant car votre belle cause m' eut particulierement chere. J' aimerais connaitre l' «Anthologie» italienne, dont vous me parlez. Je vais la demander. J' aimerais pouvoir mettre un jour ici, un travail semblable et j' espere y reussir un jour. Helas! je suis deborde de travail. Je vais a Paris ces jours-ci et m' occuperai d' un editeur pour un recueil de vos contes; mais je sais qu' il y a encombrement sur notre marche. J' ai charge G. M. Sahisto de vous envoyer «Les Milles Nouvelles»

Ολόκαρδα
Phileas Lebecque

1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301

Paris, le 7 Décembre 1916

Mon cher Poète,

Renvoyez moi de vos écrits car

Jeune, j'adore votre langue; mais je crains de
la maltraiter en l'employant, et je sais que la mienne
est familière à la plupart de vos computeristes.

Je m'ignore pas à quelle amitié profonde et dévouée
j'ai dû l'honneur de vous l'hommage de vos deux livres.
Si j'ai tardé à vous remercier, c'est que je m'étais
enquies de votre adresse. Un m'a répondu M.

tout court. Ainsi, j'aurais pu être moins tout d'ours
l'expression de ma gratitude, qui est vive et sincère.

[illegible]

De
Ch. L. Ch. Lesque
La Neuville Vaukt
par Savignac. Vire

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

CARTE POSTALE

Ce côté est exclusivement réservé à l'adresse

M Monsieur Ch. Christou

X. X. X. X. X.

A the ne

5eme

le 7-12-1916

Mon Cher Poete

Pardonnez-moi de vous ecrire en francais; j` adore votre langue; mais je crains de la maltraiter en l` emloyan et je sais que la mienne est familiere a la plupart de vos compatriotes.

Je n` ignore pas a quelle amitie profonde et devouee je dois d` avoir reçu l` hommage de vos deux livres. Si j` ai tarder a vous remercier, c` est que je m` etais enquis de votre adresse. On m` a repondu Athenes tout court. Ainsi, j` aurais pu etre moins lent dans l` expression de ma gratitude, qui est vive et sincere. J` avais profondement goute vos trois recueils: Της Στάνης, της Ξενητειάς και Θεσσαλικά; cela me permit de vous presenter, dans mon recent «La Grece litteraire d` aujourd`hui», comme l` un des maitres de la ..... neo-grecque. Mais je veux revenir sur vous en detail dans mes chroniques du «Mercure de France»; car vous representez par vos origines epirotes un ..... special dans la litterature de votre pays, et je veux rigueller en meme temps la grande ..... de votre Αγάπη, dont j` essaierai de traduire des haqments. J` aimerais entrer aussi en relation Le voulez-vous?

Agreez mon cher Poete, l` assurance cordiale de toutes mes sympathies admiratives. En hate Avez-vous «La Grece Litteraire». Sinon, je vous l` enverrais.

Phileas Lebacque

La Nouvelle-France
par Savignien. (1848)
Le 23 Decembre 1918

Carte Postale

Correspondance

Mon Cher Ami, En souvenir me touche.
Une immense course s'est levée dans
notre ciel. La liberté du monde est
sauvée: mais à quel prix! Durant les
jours noirs que nous avons vécus - j'ai
failli être chassé d'ici. Il y a quelques
mois seulement, par la horde assassine -
ma patrie s'est bien des fois tournée vers
toi. Dieu merci! les ennemis de ta race
sont bien que ceux de la mesme sont
véritablement bellés, mais bien de problèmes
restent inexplorés. Je songe à l'Épire, à
Ismyrne, à Rhodes, à Constantinople, à
Thèbes, à Laïos. Je vois tout de mes yeux suppléant
Shakespeare ton fils, frère de nos Poètes! C'est - moi

Adresse

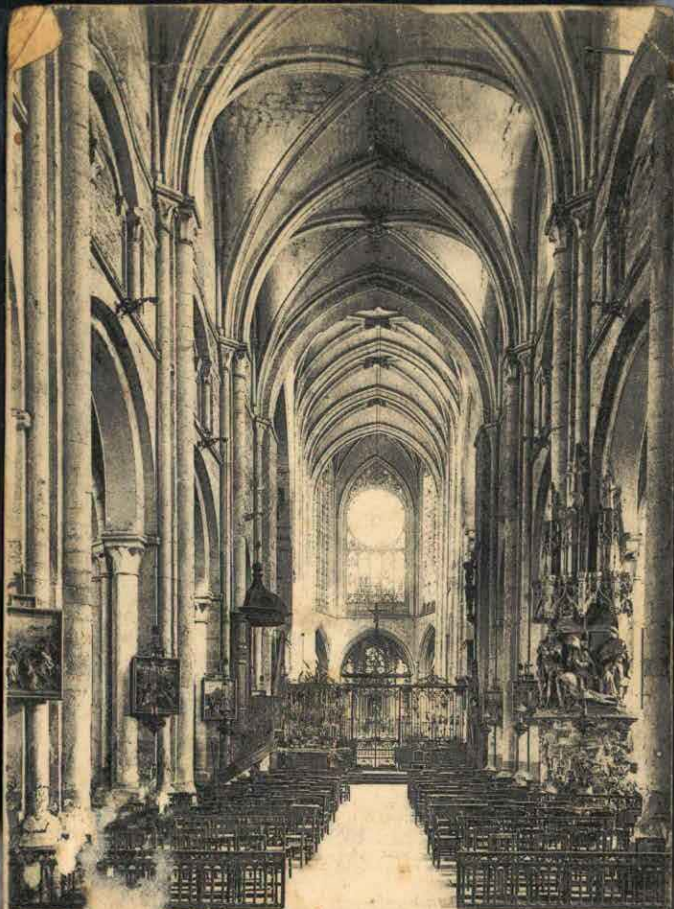

Monsieur

M. Christovassilis
à l'adresse de l'éditeur
à l'adresse de l'éditeur

IMP. PHOTO. NEURDEIN ET CIE, 52, AV. DE BRETEUIL. - PARIS.

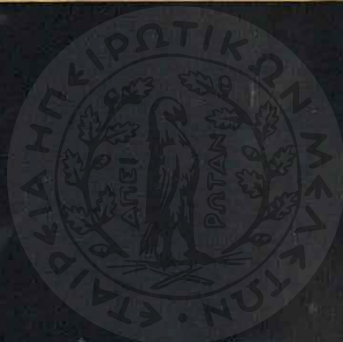

Parle-moi longuement de la grâce. N'est-ce pas
 l'heure à célébrer en vers ce grand moment ? Pour moi.

16 BEAUVAIS. — Nef de l'Eglise Saint-Etienne.

J'ai repris mes chroniques au Mercure de France, à propos de
 la statue. Ojore ipia. Philias de la langue

IND
 Phot.

6eme

le 23-12-1918

Mon Cher Ami

Ton souvenir me touche. Une immense oeuvre s`est levee dans notre ciel, La Liberte du monde est sauvee; Mais a quel prix? Durant les jours noirs que nous avons vecus - j`ai failli etre chasse d`ici. Il ya quelques mots seulement, par la ..... assassine - Ma pensee s`est bien des fois tournee vers toi. Dieu merci! Les ennemis de ta race aussi bien que ceux de la mienne sont maintenant battus; mais bien des problemes restent en suspens. Je songe a l`Epire, a Smyrne, a Rhodes, a Constantinople, a Trebizonde. Je vois tant de mains suppliantes ton fils, frere de nos Ecris-moi.

Parle-moi longuement de la Grece. N`as tu pas songe a celebrer en vers ce grand moment? Pour moi, j`ai repris mes chroniques au «Mercure de France» a propos de ta patrie

Ολόκαρδα
Phileas Lebecque

7eme

Paris le 31-1-1921

Cher Poete et ami:

Ma pensee n` a pas cesse de te rester fidele; je garde tout mon culte a la Grande Idee (1) Grecque, qui est l` une des forces spirituelles du Monde, et devant laquelle s` effacent les mesquines question de personne. Pour cette idee tu as vecu, souffert, ecrit; C` est pourquoi mon admiration est allee vers toi, dont l` ame est une part de la Grece vivante. J` aurais voulu pouvoir publier ici un choix de tes contes, mais l` occasion favorable ne s` est pas presentee. Veux-tu me dire s` il existe une traduction italienne de tes contes et ou elle a parue, chez quel editeur?

A toi mes plus fervants souhaits pour 1921, souhaits de gloire, de travail fecond, de sante.

Ton admirateur
Phileas Lebesque

La Neuville-Vault, le 16 Mars 1895
par Saugues. 1895

5

Mon Cher Ami,

Combien je suis touché de votre bonne et
combien je suis touché de votre bonne et
longue lettre, qui affirme l'indissoluble
longue lettre, qui affirme l'indissoluble
fraternité de l'Hellénisme et de la France
fraternité de l'Hellénisme et de la France
qui me renseigne sur vos souffrances immenses
qui me fait apprécier l'importance capitale
de votre œuvre en prose et en vers, qui me
promet le regal d'une série de poèmes et
d'un recueil de contes, le quatorzième!
Quelle admirable fécondité fut la vôtre!
votre poème O Théséus est d'une
grande force émouvante et je pense qu'il
fera vive sensation, lorsqu'il sera publié.
Si j'eusse l'adresse de M. F. de Simone
Brouwer, traducteur des Bozzetti Epiroti
je pourrais je lui écrire pour lui
demander de m'envoyer les petits volumes
qu'il a publiés et qui contiennent vos beaux contes.

2
Pouvez-vous me dire en même temps
Pouvez-vous me dire en même temps
chez quel éditeur et pour la
version anglaise dont vous me parlez ?
version anglaise dont vous me parlez ?

Le "Mercure de France" ne réduit-tous ses
Le "Mercure de France" ne réduit-tous ses

services gracieux et vous ne seriez le
services gracieux et vous ne seriez le
lire sans en payant un abonnement assez
lire sans en payant un abonnement assez

coûteux. Même en France, il ne sera
coûteux. Même en France, il ne sera

pas entièrement désarmé.
pas entièrement désarmé.

Avant au fascicule des Mille Nouvelles
Avant au fascicule des Mille Nouvelles
Nouvelles, qui, avant la guerre, a publié
Nouvelles, qui, avant la guerre, a publié

une traduction de votre admirable conte
une traduction de votre admirable conte
de Noël, je ne sais si l'on fait encore
de Noël, je ne sais si l'on fait encore

le trouver en librairie. Si j'y puis
le trouver en librairie. Si j'y puis
parvenir, je vous l'enverrai de grand
parvenir, je vous l'enverrai de grand

coeur.
coeur.

Malheureusement la Guerre et les
Malheureusement la Guerre et les
angoisses suivies de la perte de ma chère
angoisses suivies de la perte de ma chère

vieille maison ont nui ma santé
vieille maison ont nui ma santé
en mauvais état et je travaille
en mauvais état et je travaille

beaucoup moins que je ne désireais
beaucoup moins que je ne désireais
de plus je me confine de plus en plus
de plus je me confine de plus en plus

à la campagne et vais peu à Paris
à la campagne et vais peu à Paris

Tout est devenu si difficile; la vie est si épineuse!
Tout est devenu si difficile; la vie est si épineuse.
Bien souvent l'excès de mon propres souffrances
Bien souvent l'excès de nos propres souffrances
nous a fait oublier celles des autres.
nous a fait oublier celles des autres.

Peu de Français se rendent compte de ce qu'il
peu de Français se rendent compte de ce qu'il
pour se passer en Grèce encore qu'un grand
pour se passer en Grèce encore qu'un grand
nombre y sont allés combattre. Pour moi
nombre y sont allés combattre. Pour moi
peut-être, bien des points me restent obscurs, et
peut-être, bien des points me restent obscurs, et
pour les clarifier il me faudrait sans doute
pour les clarifier il me faudrait sans doute
vous voir en personne.

Mon philhellénisme manque d'arguments
Mon philhellénisme manque d'arguments
pour prouver à mes compatriotes que le Roi
pour prouver à mes compatriotes que le Roi
de Grèce ne s'est pas comporté vis-à-vis de
de Grèce ne s'est pas comporté vis-à-vis de
nous en ennemi à certaine date ce qui
nous en ennemi à certaine date ce qui
ne veut pas dire que nous n'ayons pas commis
ne veut pas dire que nous n'ayons pas commis
de notre côté de lourdes fautes.

Si il n'avait pas été appelé en personne sur son
Si il n'avait pas été appelé en personne sur son
trône ma tâche serait moins dure, et il serait
trône ma tâche serait moins dure, et il serait
également moins difficile de placer chez nous
également moins difficile de placer chez nous
des articles ou des livres sur la Grèce.

Oh! tout cela s'efforce, je le sais; les
Oh! tout cela s'efforce, je le sais; les
mesquines questions de personnes ne
mesquines questions de personnes ne
empêcher la communion nécessaire des âmes
empêcher la communion nécessaire des âmes.

4.

C'est cette communion que je veux que je
 C'est cette communion que je veux que je
 dois m'efforcer de rétablir.
 Et vous m'y aiderez, n'est-ce pas de tout
 votre grand cœur! Je le sais d'après
 votre grand cœur. Je le sais d'après
 chaleureux de votre lettre
 chaleureux de votre lettre.

Ecrivez-moi de votre Souci et
 Serez-vous de votre Souci et
 croyez mon bien cher Ami
 à la fidélité admirative de mon
 affectueux dévouement.

Mes souhaits les plus fervents pour
 bonheur et la succès de toute votre
 excellente famille
 excellente famille.

V. J. Dupu

Philéas Lebesgue

Philéas Lebesgue

8eme

16-3-1921 (X. Σούλη, Φ. Ε5)

Mon Cher Ami

Combien je suis touché de votre bonne et longue lettre, qui affirme l'indissoluble fraternité de l'Hellenisme et de la France, qui me renseigne sur vos souffrances imméritées, qui me fait apprécier l'importance capitale de votre oeuvre en prose et en vers, qui me promet le regal d'une série de poèmes et d'un recueil de contes, le quatorzième!

Quelle admirable fécondité fut la votre! Votre poème Ο Πόλεμος est d'une grande force émouvante et je pense qu'il fera vive sensation, lorsqu'il sera publié.

Si j'avais l'adresse de M. F. de Simone Brouwer, traducteur des «Bozzetti Epiroti», peut-être pourrais-je lui écrire pour lui demander de m'envoyer les petits volumes qu'il a publiés, et qui contiennent vos beaux contes.

Pouvez-vous me dire en même temps, chez quel éditeur a paru la version anglaise dont vous me parlez? Le «Mercure de France» ne réduit tous ses services gracieux et vous ne sauriez le lire qu'en prenant un abonnement assez coûteux. Même en France il ne sera pas autrement désormais.

Quant au fascicule des «Milles Nouvelles Nouvelles» qui, avant la guerre a publié ma traduction de votre admirable conte de Noël, je ne sais si l'on peut encore le procurer en librairie. Si je puis parvenir, je vous l'envoierai de grand cœur.

Malheureusement la Guerre et ses angoisses suivies de la perte de ma chère vieille maison, ont mis ma santé en mauvais état et je travaille beaucoup moins que je désirais. De plus je me confine de plus en plus à la campagne et je vais peu à Paris.

.....
tout est devenu si difficile; la vie est si dure! Bien souvent l'excès de nos propres souffrances nous a fait oublier celles des autres.

Peu de Français se rendent compte de ce qui a pu se passer en Grèce encore qu'un grand nombre y sont allés combattre. Pour ma part, bien des points me restent obscurs, et pour les clarifier il me faudrait sans doute vous voir en personne.

Mon philhellénisme manque d'arguments pour prouver à mes compatriotes que le Roi de Grèce ne s'est pas comporté vis-à-vis de nous en ennemi à certaine date, ce qui ne veut pas dire que nous n'ayons pas commis de notre côté de lourdes fautes.

S'il n'avait pas été rappelé en personne sur son trône ma tâche serait moins dure; et il serait également moins difficile de placer chez nous des articles ou des livres sur la Grèce.

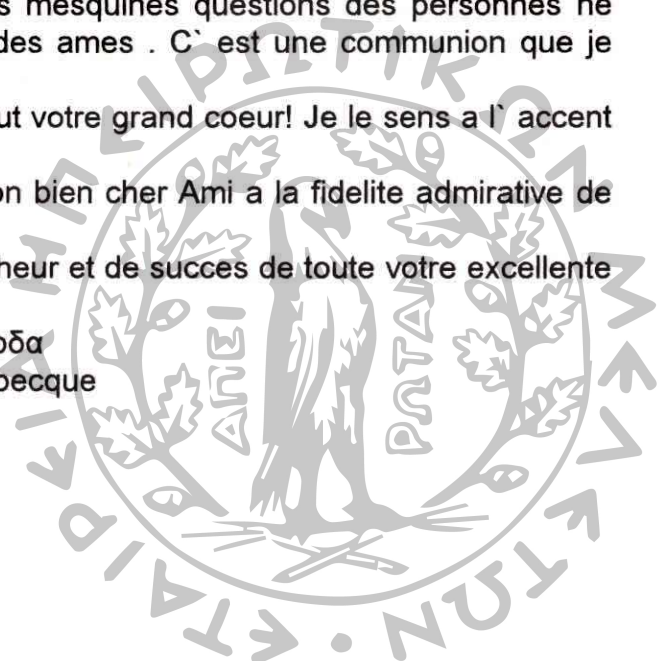
Oh! tout cela s'effacera, je le sais; les mesquines questions des personnes ne sauront empêcher la communion nécessaire des âmes. C'est une communion que je dois m'efforcer de rétablir.

Et vous m'aidez, n'est-ce pas, de tout votre grand cœur! Je le sens à l'accent chaleureux de votre lettre.

Ecrivez-moi de votre Souli et croyez mon bien cher Ami à la fidélité admirative de mon affectueux dévouement.

Mes souhaits les plus fervents pour bonheur et de succès de toute votre excellente famille.

Ολόκαρδα
Phileas Lebecque

La Neuville-Vault, le 18 Avril 1921
per Georges M...
6

Mon Cher Ami,

Quelle profonde joie m'a apportée la lecture
de vos Contes, dont l'ensemble formerait
un incomparable volume, un Choix!

Vous êtes vraiment le Rudyard Kipling de
la terre épirote; épisodes vécus, souvenirs
longue cueillie aux lèvres du peuple, tout
y est! Cela devrait venir le jour en France!

Vous en je dis hélas! que j'ai été
victime en Septembre dernier, d'un
soudain accident de santé dû au
surmenage, aux soucis, aux chagrins
qui ont suivi la mort de ma Mère.

Congestion résolu en hémorragie, et
dont je fus menacé à nouveau, ces jours
derniers. Beaucoup de mes projets vont
suffrir encore une fois de ce contre-temps.

2
et c'est en venant en l'un de mes amis,
attaché à une maison d'éditions de
Paris, me demandait de lui soumettre
un manuscrit de récits grecs contemporains
de nos vécus.

Il faudrait agir vite, et le médecin
m'ordonne le repos! Une fièvre?
J'ai songé que si vous pouviez, (vous-
même ou quelqu'un de vos vôtres), me
donner un mot à mot, et informe-
rait-il, de chacun de vos merveilleux
récits, surtout excepté les récits de
guerre ou d'histoire — je gagnerais
beaucoup de temps et économiserais beaucoup
de peine. Mon médecin sans doute
m'autoriserait à exécuter tout de suite ce
travail, qui devrait pouvoir être présenté
à l'éditeur au cours de l'été.
Autrement l'occasion — je n'en perds pas de
certitude absolue sur l'acceptation définitive
mais de grandes probabilités — l'occasion
serait perdue.

3

Il me ^{serait} tellement agréable de pouvoir coopérer
à rétablir l'entière confiance entre la
Grèce et la France, deux que ces
temps troublés séparent aujourd'hui
d'un mariage pénible!

A vous. Mon très Cher Ami, avec
mes meilleurs vœux, & hommages
affectueux de mes sentiments
dévotés et admiratifs.

Θάνατος
Ph. Lebeque

(P.S. J'ouïs-je vous me confier la traduction
de H. de Simone - Brouwer ?
Merci encore
P.L.

1) Αποδοχίς
2) Δέσφω
3) Πειρίον
4) Σωζομένης
5) Λαυρίων
6) Βυρσίνος
7) Νυφείας

8) Τινάρ
9) Αετρινίς
10) Σ. Τινάρ
11) Ν. Νέλος
12) Βαουαδών

Λέων

9eme

le 18-4-1921(X. Σούλη, Φ. Ε6)

Mon Cher Ami

Quelle profonde joie m'apporta la lecture de vos «Contes», dont l'ensemble formerai un incomparable volume, un choix!

Vous etes vraiment le Rindyard Kipling de la terre Epirote; episodes vecus langue cueillie aux levres du peuple, tout y est! Cela devrait voir le jour en France.

Vous ai-je dit helas! que j'avais ete victime en Septembre dernier d'un douloureux accident de sante du au surmenage aux soucis, a des chagrins qui ont suivi la mort de ma Mere? Congestion resolee en hemoragie, et dont je fus menace a nouveau ces jours derniers. Beaucoup de mes projets vont souffrir encore une fois de ce contre-temps, et au moment ou l'..... de mes attache a une maison d'edition a Paris, me demandent de lui soumettre un manuscrit de recits grecs contemporains vecus.

Il faudrait agir vite, et le medecin m'ordonne le repos! Que faire?

J'ai songe que si vous pouvez(vous-meme ou quelqu'un des vôtres), me donner un mot a mot si informe soit-il, de chacun de vos meilleurs recits, excepte les recits de guerre ou d'histoire. Je gagnerais beaucoup de temps et economisais beaucoup de peine. Mon medecin sans doute m'autoriserait a executer tout de suite ce travail, qui devrait pouvoir etre presentee a l'edition au cours de l'ete.

Autrement l'occasion - je n'ai pas de certitude absolue sur l'acceptation definitive mais de grandes probabilites - l'occasion serait perdue.

Il me serait tellement agreable de pouvoir cooperer a etabliir l'entiere confiance entre la Grece et la France, soeurs que ces temps troubles separent aujourd'hui d'un nuage penible!

A vous, Mon bien Cher Ami, avec mes meilleurs voeux, l'hommage affectueux de mes sentiments devoues et admiratifs.

Ολόκαρδα
Philas Lebecque

La Neuville-Vault, le 24 Mars 1871
par Savignac-Vie

Mon Cher Omer,

J'ai reçu, ces jours derniers, les deux
brochures italiennes que tu m'as si
généreusement envoyées, à la suite
de tes manuscrits d'œuvres choisies.

Toutes ces belles choses ont pour moi source
de joie pure.

Mais surtout ta lettre du 6 Mars m'a
réjoui le cœur. Bien malgré les
ménagements de santé que je dois me
résigner à faire, & de suite et incessamment
ajeter, pour toujours réaliser ce
rêve qui m'est cher de quelque sorte : mettre
au jour la traduction française d'un
choix de tes contes antiques, si captivants.

Ces que tu m'indiques me paraissent
excellents et bien capables de ^{décider} décider
en solite; car j'ai prévu que nous
rencontrerons certainement quelques
difficultés de ce côté, et il importe
que nous présentons surtout des choses
vécues directement à nous le
sol d'Espagne, car ces choses contiennent
d'exacts détails le plus vif chez nos lecteurs.

J'insiste pour que tu ne cherches point
à faire une traduction définitive, ni
toi ni les autres qui collaboreront avec toi.

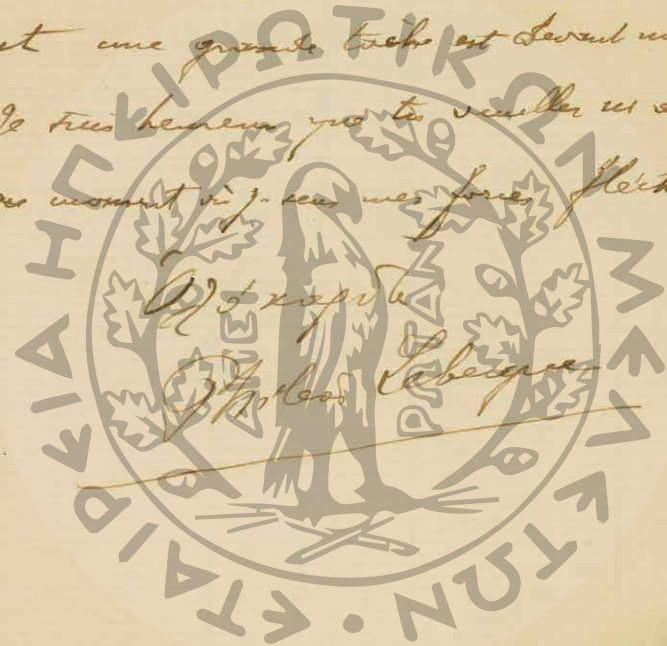
C'est nous qui nous chargerons de mettre
la dernière main à notre travail, avec
le texte sous la main. En même temps
j'écris la préface et l'état sur tes
œuvres, que j'avais préparée dès avant
la guerre, mais que je devrai retravailler
un peu.

Merci de tout cœur pour avoir donné

mon adresse à l'éditeur Eleftheroulakis,
je ne manqueras pas de rendre compte au
Mémoire de France des ouvrages qu'il nous
viendra.

Deux autres recueils nous pourrions inclure
le conte que j'ai traduit autrefois pour
Les Mille nouvelles, et en outre que
j'avais préparé pour une Revue, mais
réussir à le faire passer.

L'état trouble de l'Europe est fort
nuisible au philhellénisme en France
et une grande tâche est devant nous.
Je suis heureux que tu surveilles ces recueils,
des moments où j'ai mes forces fléchies.

10eme

le 24 Mai 1921

Mon cher Ami

J' ai reçu, ces jours , les deux brochures italiennes que tu m' as si
geregereusement envoyées a la suite de tes manuscrits d' oeuvres choisies.

Toutes ces belles choses ont pour moi de joi pure.

Mais surtout ta lettre du 6 Mai m' a rejoui le coeur. Ainsi, malgre les menagements
de sante que je dois me resigner a a la suite d' accidents repetes, nous pouvons
realiser ce reve qui m' eut cher de longue date: mettre au jour la traduction francaise d'
un choix de tes contes rustiques, si captivants.

Ceux que tu m' inclures me paraient excellents et bien capables de decider un editem;
car je prevois que nous rencontrions actuellement quelques difficultes de ce cote, et il
importe que nous presentions surtout des choses vecus a meme le sol d'
Epire, car ces choses continuent d' exciter l' interet le plus vif chez nos lecteurs.

J' insiste pour que tu ne cherches point a faire une traduction definitive, ni toi ni les
amis qui collaborent avec toi. C' est moi qui me chargerai de mettre la mais a
norte travail, avec le texte sous les yeux.

En meme temps j' ecrirai la preface et l' etude sur tes oeuvres, que j' avais prepare des
avant la guerre, mais je devrai retrouver ou retablir.

Merci de tout coeur pour avoir donne mon adresse a l' editeur Eleftheroudakis. Je
ne manquerai pas de rendre compte au «Mercure de France» des ouvrages qu' il m'
enverra.

Dans notre recueil, nous pourrons inclure le conte que j' ai traduit autrefois pour
«Les Milles Nouvelles» et un autre que j' avais prepare pour une Revue, sans reussir a le
faire passer.

L' etat trouble de l' Europe eut fort nuisible au philhellenisme en France et une
grande tache est devant nous.

Je suis heureux que tu veuilles m' aider au moment ou je sens mes forces flechis.

Ολόκαρδα

Phileas Lebecque

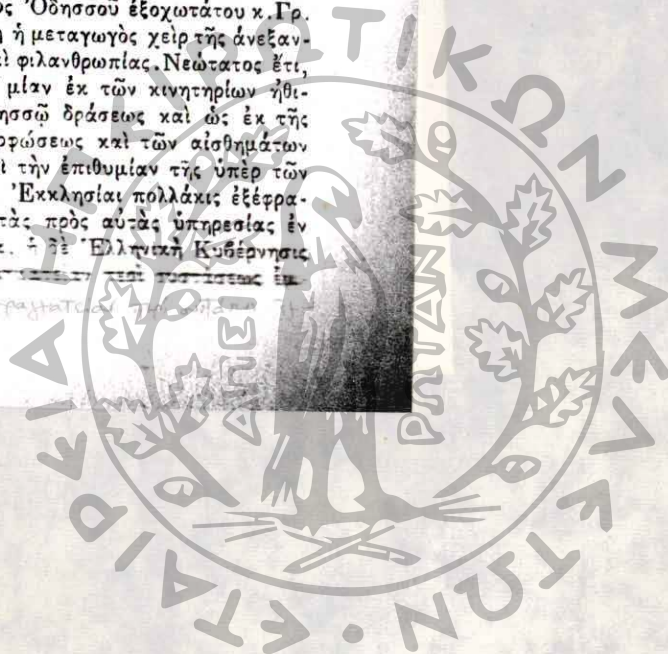

ΠΑΥΛΟΣ Σ. ΛΕΦΑΣ

[Συμπαθεστάτη φυσιογνωμία πασίγνωστος και δημοτική παρά τῇ
εὐάνδρῳ καὶ ἀκμαζούσῃ Ἑλληνικῇ τῆς Ὁδησσοῦ παροικίᾳ. Πνεῦ-
μα, ευγένεια, φυσικά καὶ ἐπίκτητα προσόντα, μόρφωσις ἀρτιω-
τάτῃ καὶ πρακτικῇ περικοσμοῦσι τὸν φερέλιπδα καὶ πλείστα ὑπο-
σχόμενον ἀξιάγαστον ἡμῶν φίλον. Νεώτατος, κατετάχθη εἰς τὴν
ἀνωτέραν Αὐτοκρατορικὴν Νικολάου τοῦ Α΄. τῆς Ὁδησσοῦ ἐμ-
πορικὴν Σχολήν, ἣν πρῶτος ἐτελείωσε τιμήσας διὰ τῶν λαμπρῶν
του σπουδῶν τὴν Ἑλλ. εὐφυΐαν. Ἐκτοτε προσελήφθη ὡς ἰδιαί-
τερος γραμματεὺς τῆς Δ. Ε. τοῦ μεγατίμου ὁμογενοῦς καὶ ἰσο-
βίου προέδου τῆς Ἑλλ. Κοινότητος Ὁδησσοῦ ἐξοχωτάτου κ. Γρ.
Γ. Μαρασλῆ, παρ' ᾧ καὶ κατέστη ἡ μεταγωγὸς χεὶρ τῆς ἀνεξαν-
τλήτου τοῦ ἀνδρὸς φιλομουσίας καὶ φιλανθρωπίας. Νεώτατος ἔτι,
μόλις εἰκοσιοκτὼ ἐτῶν, ἀποτελεῖ μίαν ἐκ τῶν κινητηρίων ἡθι-
κῶν δυνάμεων τῆς ἐθνικῆς ἐν Ὁδησσῷ δράσεως καὶ ὡς ἐκ τῆς
ὑψηλῆς αὐτοῦ θέσεως, ἐκ τῆς μορφώσεως καὶ τῶν αἰσθημάτων
του κέκτηται καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ὑπὲρ τῶν
κοινῶν ἐργασίας. Αἱ Ἀνατολικαὶ Ἐκκλησίαι πολλάκις ἐξέφρα-
σαν τὴν εὐπρέσκειαν αὐτῶν διὰ τὰς πρὸς αὐτὰς ὑπηρεσίας ἐν
δυσκόλῃς περιστάσεσι τοῦ κ. Λέφα. ὁ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις

ἀφείβουσα καὶ σπουδάζουσα πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς

'la' Bonos, by Wm. Harris 1896.

Αρσένι' μου φίλ' κ. Χ. Ζηροβοστόν,

[illegible]

[illegible]

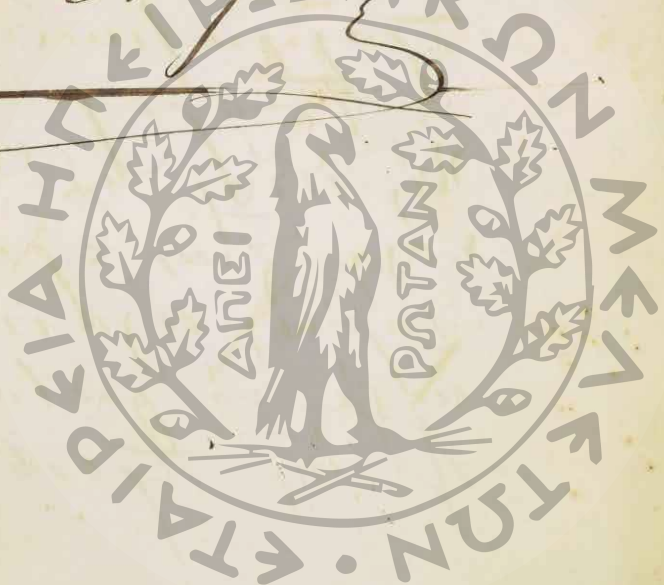
[illegible]

est la Colonatage. Pour les
d'abord et le vantage. Ceci les fait
passer - en conséquence - de
proliferation, qui est l'appareil de
venir et l'usage de l'usage.
Enfin, en addition on de
conclusion, de l'usage

CO Eg

Fig 1 of 2

J. Neumann

Βονοός, 14^η Σεπ 96

Αγαπῶνί μου Αλφ.,

Λοιπόν τό σε ἀγαπῶ
ἀπὸ νῆπτος ὅτε τὸ σε
παύειν. Τὸ "ὦ" ἔν τῷ σε.
ἢ 7^η Σεπ^η ἀναγράφει μὴ
ἀνθρῶ, ἢ ἀπαρνεοπό-
ρῶν ὁ ἡ. Πᾶσις τῆρας
(ἀντὶ τῆρας βρεβαίος).
Ἐν τῷ μὴ ἔστι.
Ἐν τῷ σε ἀνθρῶ,
ἀνθρῶς μὴ, ἢ τῷ
σπαρῶ, ὅτε ἀναγ-
ρῶ ὅς τὸ ἀνθρῶς καὶ
ἀνθρῶς. Ἐν τῷ ἀνθρῶ.
ἢ ἢ ἀναγρῶ ἢ τῷ
Λοι. καὶ ἐν τῷ ἀνθρῶ.

ἡγοῦντες ὅτι ἐξεδέσασιν
 τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐκ ἔγνωσαν
 τὴν δύναμιν τοῦ κυρίου, ὅτι
 οὐκ ἔστιν ὡς ἡμεῖς. ὁ
 κύριος δὲ ἔκρινεν αὐτοὺς καὶ
 ἐξέλεξεν τὸν Ἰωάννην καὶ
 τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Ἰακώβον
 καὶ τὸν Ἀνδρέαν, οἵτινες
 ἦσαν μετὰ τοῦ κυρίου καὶ
 ἐκτρέφοντο μετ' αὐτοῦ.

[illegible]

[illegible]

Ἐξαιρέτως ἡμεῖς ἄξιον,

Ἐξαιρέτως ἡμεῖς ἄξιον
Μεγαλόπρεπον σου. Ἰππείων,
οἱ γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς τοῖς ἰσ-
τοῖς:

Ἐκτενέστερον δεῖται
ποῦ μετὰ τὴν ἐξουσίαν
chevalier. Lefas.

Ἐξαιρέτως ἡμεῖς ἄξιον
Μεγαλόπρεπον σου. Ἰππείων,
οἱ γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς τοῖς ἰσ-
τοῖς:

625 6 u. Topwafny
 Eydadan nuy es adyay.
 Arapier open to avo-
 ylogura lud everpau
 Iur.

Ipe ley in Omoas
 vudoperey pif geroxa
 puaq. Apee crons
 6 Mo' in vuvabera
 Aharney to vafpe.
 Eut in yotol reor
 Ewaritw lexey, os
 apuay, afu tyxle.

6 Laupapay or adven
 Mar.

6 ob

P. Leray

Omoas
 m? 22? Hae 56

VI. Jy to vveepa oja
 w Luten veyo-
 puaq apuay
 Jy